

[A. C. Normann.]

rimelige forbehold, at regeringspartierne vil tage passende hensyn til oppositionens ønsker.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen har flere gange sagt noget sådant, og det ærede medlem hr. Poul Sørensen lovedet det i Odense forleden ved det konservative partis landsrådsmøde.

Jeg forudsætter, at regeringen er forstandig nok til at tage oppositionspartiernes formænd på ordet, for så vil vi efterhånden nå frem til et folketing, som kan arbejde efter den nye forfatnings virkelige forudsætninger.

De senest foregående års tilstand med en opposition, der ingen konstruktive planer og forslag fremlagde til vurdering ved siden af regeringens politik, men som kun havde til opgave at svække i stedet for at skabe, det vil sige svække en regering, som i forvejen måtte kæmpe hårdt imod vanskelighederne, fordi den var en mindretalsregering, ja, en regering, hvis opgave ikke var lykkedes, den tilstand kunne simpelt hen ikke fortsætte, uden at befolkningen mistede tilliden til folketingets evne til at styre landet. Når jeg siger, at den forrige regerings opgave ikke var lykkedes, mener jeg, at dette også skyldes andre kræfter end regeringen. Den var en mindretalsregering, og derfor havde de øvrige partier et ansvar, mit eget også, men partierne gik ikke ind under ansvaret med samme gode vilje fra alle sider til at lade tingene lykkes under den daværende regering.

At det til sidst gik så dårligt, at vi var på randen af et betalingsmæssigt sammenbrud, skyldtes foruden årsager udefra, at modet og ansvarfølelsen var for ringe hos de store partier, der så målet i at opnå regeringsmagten, og som kæmpede om magten, somme tider på en måde, der tydede på, at det mere var deres egen skæbne, de kæmpede for, end landets. Derfor var det blevet mere og mere klart, at landet trængte til at få en flertalsregering, som kunne skabe en rolig og fast økonomisk ledelse, skabe tro til, at regeringen ville holde længe nok til, at et økonomisk langtidsprogram kunne gennemføres, og tillid til, at pengeværdien med alle midler ville blive søgt opretholdt.

Alt dette er nu sket, og i det radikale

venstres folketingsgruppe har vi i dag fem kvartår efter regeringens dannelse ingen grund til at beklage, at vi satte vor gruppe ind bag ved denne regering og forsynede den med 4 ministre på vigtige økonomiske poster, hvorved vi påtog os et væsentligt ansvar for den økonomiske politik. Jeg kan vel godt nu tilføje, at det ikke var noget tillokkende ansvar med de udsigter, der forelå, da vi påtog os det. Nu må vi sige, at er valutareserven end beskeden, er det dog en betryggelse, at vi har en stødpude over for kommende vanskeligheder, og vi håber, at folketingets demokratiske partier vil bidrage til at sikre det vundne, sikre, at valutabeholdningen kun angribes i den hensigt at styrke produktionen og de kilder, af hvilke større velstand flyder. Det er betingelsen for, at vi kan holde os uden for den onde cirkel, betingelsen for at undgå nye skatter, ny arbejdsløshed, store sociale udgifter, boligmangel og pengemangel. Det er betingelsen for alle erhvervs trivsel og for, at Danmark i den skærpede eksistenskamp kan klare sig over for omverdenen.

Derfor er det også en opgave, der nok er værd at forene kræfterne om.

Niels Andersen: Det glæder mig naturligvis, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen er spændt på at høre retsforbundets nye ordfører. Vi i retsforbundet er ikke forvante med at være genstand for særlig stor opmærksomhed fra partiet venstre, så skulle der her være sket en ændring til det bedre, kan jeg kun udtale min fulde tilfredshed dermed. De bemærkninger, jeg i øvrigt skal fremsætte, har deres grundlag i den åbningstale, som den højtærede statsminister har holdt her i tinget.

På det udenrigspolitiske område vil jeg gerne præcisere, at vi er helt på linje med den højtærede statsminister, idet vor udenrigspolitik er baseret på vort medlemskab af De Forenede Nationer og på vort medlemskab af NATO. Det er vort håb, at de bestræbelser, der udfoldes i samarbejdet inden for FN, fortsat vil være medvirkende til at mindske spændingen i verden. Vi anser FN for at være en organisation, som først og fremmest skal være en fredsbevarende faktor i verden. Danmark vil fortsat deltage i det mellemfolkelige samarbejde